

P6_TA-PROV(2005)0235

Zakonito in nezakonito priseljevanje in vključevanje migrantov

Resolucija Evropskega parlamenta o povezavah med zakonitim in nezakonitim priseljevanjem in vključevanjem migrantov (2004/2137(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom "Študija povezav med legalnimi in nelegalnimi migracijami" (KOM(2004)0412),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom "Prvo letno poročilo o migracijah in vključevanju" (KOM(2004)0508),
 - b upoštevanju Zelene knjige o pristopu EU do urejanja ekonomske migracije, ki jo izda Komisija (KOM(2004)0811),
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 15. septembra 2004 in mnenja Odbora regij z dne 24. januarja 2005 o sporočilu Komisije z naslovom "Študija povezav med legalnimi in nelegalnimi migracijami",
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2004 o sporočilu Komisije o priseljevanju, vključevanju in zaposlovanju¹,
 - ob upoštevanju Amsterdamske pogodbe, ki Skupnosti podeljuje pristojnosti in odgovornosti na področju priseljevanja in azila, in ob upoštevanju člena 63 Pogodbe ES,
 - ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999, Evropskega sveta v Laekenu 14. in 15. decembra 2001, Evropskega sveta v Seville 21. in 22. junija 2002 in Evropskega sveta v Solunu 19. in 20. junija 2003,
 - ob upoštevanju svojega priporočila z dne 14. oktobra 2004 Svetu in Evropskemu svetu o "Prihodnosti prostora svobode, varnosti in pravice in o pogojih za krepitev njegove legitimnosti in učinkovitosti"²,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta v Bruslju 4. in 5. novembra 2004 in v njih vključenega Haaškega programa,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in mnenj Odbora za razvoj ter Odbora za pravice žensk in politiko enakih možnosti (A6-0136/2005),
- A. ob upoštevanju, da je obdobje za vzpostavitev prostora svobode, varnosti in pravice, ki ga je

¹ UL C 92 E, 16.4.2004, str. 390.

² Sprejeta besedila, P6_TA(2004)0022.

predvidel Evropski Svet v Tampereju, končano,

- B. ob upoštevanju, da ne obstaja resnično organizirana in usklajena evropska politika o preseljevanju, in priseljevanja kot posledice s katero se srečuje Unija, in potrebe, da Unija in njene države članice dosežejo obliko priseljevanja, ki je urejena s sodelovanjem z vpletenimi tretjimi državami,
- C. ob upoštevanju, da bo sprejem Haaškega programa, ki se bo kmalu začel izvajati prek akcijskega načrta Komisije, omogočil, da se na rezultate dosežene prek Tamperejskega programa, odzove in se vključi nove izzive pri vzpostavitvi prostora svobode, varnosti in pravice,
- D. ob upoštevanju, da je sodelovanje med Unijo in njenimi državami članicami ter državami izvora in tranzitnimi tretjimi državami bistvenega pomena,
- E. ob upoštevanju, da se je treba izogniti vsem nejasnostim v odnosu med razvojnim sodelovanjem in priseljevanjem,
- F. ob upoštevanju, da v okviru širitve bolj varna evropska družba zahteva – ob spoštovanju Listine o temeljnih pravicah in Pogodb – ostrejši nadzor zunanjih meja in uporabo načela vzajemne solidarnosti,
- G. ker mora EU – kot območje brez notranjih meja – sprejeti skupen, koherenten in učinkovit pristop v zvezi z upravljanjem zunanjih meja ter mora razviti skupno politiko v zvezi z vizumi, azilom in priseljevanjem,
- H. ob upoštevanju, da morajo boj proti nezakonitem priseljevanju in trgovini z ljudmi, priprava zakonitih poti priseljevanja in vključevanje priseljencev ostati prednostne naloge razširjene EU in da morata biti izkoriščanje priseljencev prek dela na črno in nečloveško ravnanje strogo kaznovana,
- I. ker ekonomsko priseljevanje predstavlja nov izziv za Unijo o katerem se je razprava ponovno odprla z zgoraj navedeno Zeleno knjigo, ki ji bo pred koncem 2005 sledil akcijski program, ki bo, kot se upa, temeljil na skupnih pravilih, odprtih ekonomskemu priseljevanju,
- J. ugotavlja, da Evropa, v kateri se bo po predvidevanjih več raziskav¹ zaradi upadanja števila prebivalstva število aktivnega prebivalstva v letih od 2005 do 2030 zmanjšalo za 20 milijonov, potrebuje zakonito in nadzorovano priseljevanje,
- K. poudarja, da je eden od osnovnih vzrokov ekonomskega priseljevanja upravičeno prizadevanje priseljencev, da izpolnijo svoje osnovne potrebe in ubežijo revščini, ter poziva k upoštevanju razvojne politike Skupnosti (prvotni cilj katere je boj proti revščini) pri skupni migracijski politiki zaradi podpore razvoja držav, ki niso članice EU, v zvezi z dostopom do izobraževanja in zdravstvenega varstva ter doseganja drugih razvojnih ciljev tisočletja,
- L. ker so za uspeh politike zakonitega priseljevanja potrebne strategije izvajanja, katerih cilj je doseganje polne vključitve, na osnovi izkušenj ostalih ter ob upoštevanju izkušenj in

¹ World Economic and Social Survey 2004.

vlaganj neprofitnih organizacij, ter temeljijo na spoštovanju pravic in delitvi obveznosti, v zvezi z zakonitimi prebivalci, ki so priseljenci iz držav nečlanic EU, in državljani družbe, ki jih sprejeme, ter na trajnem dialogu, ki temelji na zaupanju in medsebojnem spoštovanju, sposobnosti institucij, da oblikujejo informacijsko kampanjo za ustanovitev medkulturne družbe, in stalnem boju proti vsem oblikam rasne, kulturne in ekonomske diskriminacije,

- M. ker sprememba v politiki preseljevanja ene države članice vpliva na tok preseljevanja in razvoj politike v drugih državah članicah,
- N. ker mora biti boj proti trgovini z ljudmi ter spolnemu izkoriščanju žensk in otrok bistveni del politike priseljevanja,
- O. ker Pogodba o Ustavi za Evropo določa v členu III-268, da načelo solidarnosti in poštene razdelitve odgovornosti ureja razvoj politike EU v zvezi priseljevanjem in azilom,
- P. ker so razpoložljiva finančna sredstva Skupnosti omejena in morajo biti pošteno porazdeljena med različne vidike evropske politike priseljevanja,
 - 1. verjame, da mora politika Unije v zvezi s priseljevanjem temeljiti na globalnem, nesektorskem pristopu, ki ne temelji le na potrebah trga dela v državah članicah, ampak predvsem na politiki pozitivnega sprejema in vključitvi ter ustanovitvi socialnih in političnih pravic migrantov v vsej Uniji;
 - 2. obžaluje, da Svet, pet let od Evropskega sveta v Tampereju in kljub številnim razpravam Parlamenta, ni uspel opredeliti skupne politike priseljevanja, preostale vsebine za ohranitev soglasja in postopka posvetovanja za vse zadeve v zvezi z zakonitim priseljevanjem;
 - 3. poudarja, da je treba, v zvezi s priseljevanjem, sprejeti celovit, notranje skladen pristop, ki temelji na široki sinergiji različne politike, ki vključuje potrebe po sprejetju, in obžaluje pogosto preveč sektorski evropski pristop; pozdravlja in podpira pobudo Komisije in trenutnega predsedstva Sveta za vzpostavitev skupnega informacijskega sistema in sistema zgodnjega obveščanja, ki vključuje odgovorne za politiko migracij in azila, s polno vključenostjo Evropskega parlamenta;
 - 4. poudarja, da je dejanski razvoj skupne azilne politike in politike priseljevanja z upoštevanjem temeljnih pravic ena glavnih prednosti evropske integracije, kakor je navedeno v Pogodbi o Ustavi za Evropo;
 - 5. poziva Komisijo, da razmisli – v sodelovanju z Evropskim parlamentom – o načinih boljše koordinacije vseh različnih struktur in agencij, ki so vključene v upravljanje tokov priseljevanja, in da zagotovi dobro uporabo in široko razdeljevanje ustreznih finančnih programov;
 - 6. obžaluje, da so bili doslej sprejeti ukrepi za nadzor nad tokovi priseljevanja s strani Sveta in držav članic bolj represivni ukrepi nadzora kot pozitivni proaktivni ukrepi; poudarja, da strategije za zmanjšanje revščine, izboljšanje življenjskih in delovnih pogojev, ustvarjanje delovnih mest in razvoj usposabljanja v državah izvora priseljencev dolgoročno pomagajo normalizirati tokove priseljevanja;
 - 7. poziva Komisijo, države članice in države izvora, da pri prebivalcih začnejo z izvajanjem kampanj za povečanje javnega osveščanja in vedenja o politikah priseljevanja, vključevanja

in boja proti rasizmu in ksenofobiji, saj dejstvo, da so ljudje pomanjkljivo obveščeni o možnostih zakonitega priseljevanja, s pridom izkoriščajo mafijske skupine, ki organizirajo trgovino z ljudmi; meni, da je sodelovanje z državami izvora na področju obveščanja in preprečevanja izkoriščanja ljudi ključnega pomena; z dajanjem prednosti vlogi vključevanja, socialni vključenosti ter kulturnim izmenjavam;

8. ocenjuje, da je treba kar najbolj upoštevati možnost priseljevanja kot del evropske skupne razvojne politike, ki vključuje družbo, ki osebo sprejme, družbo izvora in diasporo;
9. poudarja, da mora Unija, da se izboljšajo možnosti priseljevanja, predložiti dejanske rešitve v zvezi s problemom bega možganov in spodbuditi države članice, da olajšajo pošiljanje sredstev priseljencev v njihove države izvora;
10. ponovno opozarja na odgovornost vseh držav članic pri urejanju migracijskih tokov sever–jug – zlasti na južni obali – ter boju proti nezakonitem priseljevanju in trgovini z ljudmi – zlasti na severni obali – ter pri ustvarjanju ekonomskih pogojev za izboljšanje socialnega razvoja tretjih držav in sprejem, ki je ustrezen in spoštljiv za človekovo dostojanstvo;
11. spodbuja vključevanje vprašanja priseljevanja na vsa področja zunanje politike EU; poziva države članice, naj se spopadejo z bistvenimi vzroki priseljevanja in vzpostavijo partnersko sodelovanje z državami v razvoju, ki bo temeljilo na resničnem dialogu; poudarja, da zatekanje k pomoči za razvoj in pomoči ekonomskim partnerjem ni dovolj za odpravo globljih vzrokov izseljevanja;
12. priporoča Svetu, naj sprejme primerne pobude, da bodo odgovorni za priseljevanje iz vsake države članice imeli isti status in bodo pripadali istemu ministrskemu oddelku;
13. poudarja, da mora imeti politično vlogo, da med drugim Komisiji pokaže ukrepe, ki se nanašajo na preseljevanje, in ki bi jih morala urejati ista pravila, kot ključne faze pri oblikovanju učinkovite skupne politike preseljevanja;
14. ponovno poudarja potrebo EU po vključitvi klavzul o skupnem upravljanju tokov preseljevanja ter obveznem ponovnem sprejemu oseb v primerih nezakonitih priseljevanj v vseh pridružitvenih sporazumih in sporazumih o sodelovanju, katerim je zavezana;
15. vseeno verjame, da mora razvojno sodelovanje, medtem ko je bistven instrument pri odpravljanju glavnega vzroka preseljevanj, še naprej dopolnjevati, in ne nadomeščati, politike EU o integraciji in zakonitem priseljevanju;
16. poziva zadevne države članice, da povečajo človeške in finančne vire konzularnih predstavništev tretjih držav izvora, da ljudi, ki se želijo izseliti, obvestijo o možnostih vstopa v državo EU za namene zaposlitve, študija ali raziskav; poziva Komisijo, naj diplomatske in konzularne strukture držav članic v isti državi spodbudi k usklajenemu delovanju pri usmerjanju priseljencev proti državi, ki bi jo zanimal njihov poklicni profil, in, kolikor je to mogoče, osredotoči priseljevanje na države z ustreznimi zmogljivostmi sprejemanja; med drugim predlaga uporabo programov ARGO in AENEAS;
17. meni, da so lahko mejne kontrole in ukrepi za boj proti nezakonitemu priseljevanju samo en vidik politike EU do držav, ki niso članice EU, za katere mora veljati aktivna razvojna politika držav izvora, da se kar najbolj zmanjša škodljive učinke izseljevanja; meni, da EU ne more analizirati svoje politike priseljevanja samo z vidika gospodarskega pomena,

ampak mora upoštevati tudi razloge, ki prisilijo priseljence k izseljevanju;

18. meni, da mora izvajanje integriranega sistema upravljanja zunanjih meja temeljiti na usklajevanju na področju viz, na aktivnem vključevanju Evropske agencije za meje, skupaj z ustanovitvijo sklada Skupnosti za meje, in na okrepljenem konzularnem sodelovanju, ki bo vodil k ustvarjanju skupnih konzularnih delovnih mest;
19. meni, da je nujno krepiti solidarnost, zlasti z novimi državami članicami, v zvezi z upravljanjem zunanjih meja in bojem proti nezakonitem priseljevanju;
20. poudarja, da vsak ukrep za boj proti nezakonitemu priseljevanju in okrepitvi nadzora zunanjih meja, celo v sodelovanju s tretjimi državami, mora biti združljiv z jamstvi in temeljnimi pravicami posameznika, ki so določeni v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije in Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (EKČP), predvsem pravico do azila in nevračanja;
21. ponovno opozarja, da zakonite možnosti priseljevanja ne bodo v celoti odpravile nezakonitega priseljevanja in da so razlogi za prihod v Evropsko unijo mnogovrstni; zato je trdno prepričan, da je treba posebno pozornost posvetiti boju proti trgovini z ljudmi in priseljencem, žrtvam te trgovine, zlasti ranljivim ljudem, kot so ženske in mladoletniki, pri čemer naj se boj proti vsem, ki sodelujejo pri tej trgovini, uvrsti med prednostne naloge Evropske unije; pozdravlja prihodnji akcijski načrt Komisije o tej zadevi, ki mora upoštevati nujno sodelovanje z državami izvora in tranzita;
22. se zaveda, da številne ženske, žrtve trgovine z ljudmi, na ozemlju Evropske unije živijo kot nezakonite priseljenke in da večina med njimi nima dostopa do pravne ali socialne zaščite; poziva države članice, naj priznajo njihov položaj in v skladu s svojo zakonodajo pretehtajo možnost podelitve stalnega prebivališča kot načina preprečevanja trgovine z ljudmi;
23. opozarja, da so pravilno zavedanje prevoznikov in organov držav izvora o njihovih odgovornostih, krepitev pravnega okvira znotraj katerega se kaznovalni ukrepi lahko sprejmejo proti omrežju tihotapcev ljudi, ukrepi za boj proti nezakonitemu delu in trgovanju z ljudmi ter opredelitev upravne korupcije sestavni del boja proti nezakonitemu priseljevanju; posledično Unijo in njene države članice poziva, naj se odločno spopadejo z delom na črno priseljencev in to z uveljavitvijo resnih sankcij proti vpletenim podjetjem, večanjem človeških virov na področju nadzora in zaščito žrtev;
24. vseeno meni, da je treba te ukrepe uporabljati ob popolnem upoštevanju temeljnih pravic, vključno s pravico do azila;
25. meni, da si države članice prizadevajo za odkrivanje nezakonitega zaposlovanja, posebno na področjih del v gospodinjstvu in družinskem varstvu, na katerih je zaposlenih veliko priseljenk; meni, da je treba oblikovati novo rešitev, ki bo družinam, ki zaposlujejo priseljence, omogočala zakonito rešitev, ki tem delavcem zagotavlja socialno varnost;
26. poziva Svet in Komisijo, da obravnavata, z vidika ponovnega sprejema nezakonitih priseljencev, izvajanje sklenjenih sporazumov in smernice prihodnjih sporazumov; opozarja na odgovornost držav izvora in tranzita v zvezi s ponovnim sprejemom in spodbuja evropsko politiko vračanja, ki spoštuje dostojanstvo in telesno nedotakljivost oseb, v skladu z EKČP in Ženevsko konvencijo;

27. izrecno ponovno zavrača zamisel, po kateri se lahko vzpostavijo taborišča, v katere bi se namestilo ali pridržalo priseljence brez dokumentov ali prosilce za azil zunaj meja EU, v regijah, iz katerih izvira priseljevanje;
28. poudarja, da mora tudi upravljanje obstoječih začasnih nastanitvenih centrov znotraj in zunaj Evropske unije potekati v skladu z Ženevsko konvencijo;
29. se strinja s Komisijo, da množična pravna ureditev vprašanja nezakonitih priseljencev ni rešitev problema nezakonitega priseljevanja in da je treba v pomanjkanju skupnega sistema priseljevanja in azila ohraniti izjemen in enoten značaj, ker takšni ukrepi navadno ne rešujejo resničnih prikritih težav; in poziva Komisijo, da preuči dobre prakse v državah članicah, ki morajo biti razvite v okviru sistema za izmenjavo podatkov in zgodnje opozarjanje;
30. verjame, da mora vsaka množična pravna ureditev vprašanja nezakonitih priseljencev upoštevati gospodarska, demografska in kulturna merila, in poziva k izvedbi analize posledic pravnih ureditev, ki jih izvajajo države članice;
31. meni, da ima zakonito preseljevanje pomembno vlogo pri krepitvi na znanju temelječega gospodarstva v Evropi in pri pospeševanju gospodarskega razvoja;
32. meni, da mora splošna evropska strategija na področju ekonomskega preseljevanja dajati prednost organiziranim oblikam preseljevanja in mora zlasti krepiti dvostranske sporazume o upravljanju migracijskih tokov z državami izvora; poudarja, da je pravno urejanje pomembno pri boju proti zaposlovanju v sivi ekonomiji, vključevanju nezakonitih priseljencev v družbo in preprečevanju njihovega izkoriščanja;
33. meni, da je treba, zaradi demografskih in ekonomskih razlogov in v zvezi z možnim prispevkom k zmanjšanju nezakonitega priseljevanja, organizirati zakonite kanale za priseljevanje v državah članicah na podlagi njihovih sprejemnih zmožnosti;
34. pozdravlja ukrep, sprejetje katerega je obljubila Komisija, v zvezi s posebnim vplivom, ki ga ima nezakonito priseljevanje na obrobne regije¹, ki so zaradi geografskega položaja, majhnosti in odročnosti posebej občutljive za tokove nezakonitega priseljevanja;
35. poziva države članice, da sodelujejo pri obravnavi, ki jo je začela Komisija v svoji Zeleni knjigi o stopnji koordinacije, ki jo je treba doseči, in o dodatni vrednosti sprejemanja zakonodaje EU, ob upoštevanju dejstva, da so države članice pristojne za ugotavljanje koliko priseljencev lahko sprejmejo;
36. je zaskrbljen zaradi ustanavljanja, na zahtevo nekaterih držav članic, "predhodnih sprejemnih centrov" za priseljence, ki so namenjeni na ozemlje EU, v sredozemskih državah, ki zadevnim osebam ne dajejo najmanjšega jamstva glede spoštovanja temeljnih pravic; opozarja, da se k upravljanju preseljevanj ne sme pristopati le z vidika varnosti, ampak tudi na podlagi upravljanja trajnostnega socialnega razvoja;
37. se zaveda, da so države članice odgovorne za odločanje o številu državljanov tretjih držav na njihovih tleh, vendar podpira idejo o sestavi splošnih ocen, ki upoštevajo tudi osebe, ki imajo dovoljenje za bivanje iz neekonomskih razlogov, na primer begunce, osebe, ki

¹ KOM(2004)0343, odstavek 2.3.1 in KOM(2004)0628.

izkoriščajo program pomožne zaščite, in osebe, ki koristijo dogovore o združitvi družine, vključno z mladoletniki v starosti, ko se lahko zaposlijo, ki jim mora biti zagotovljen dostop na trg delovne sile;

38. meni, da je obžalovanja vredno, da predlog direktive o priseljevanju za zaposlitvene namene ni bil uspešen, in podpira možnost, ki jo, z namenom vzpostavitve skupnega okvira minimalnih standardov za sprejem oseb, ki niso državljani EU, ki želijo skleniti delovno razmerje ali delati kot samozaposlene osebe, v Zeleni knjigi predlaga Komisija;
39. daje prednost preoblikovanju vstopnih postopkov v bolj prožne in učinkovite, npr. s sistemom za izdajo delovnih dovoljenj; zagovarja uporabo projektov Skupnosti na vzorcu "EURES" za olajšanje izmenjave podatkov o zaposlitvenih možnostih med državami članicami za državljane tretjih držav s stalnim prebivališčem v Uniji;
40. poziva Komisijo, da sestavi kratko- in srednjeročno napoved v zvezi z zahtevami po dodatni delovni sili v posameznih državah članicah; vabi države članice, da Komisiji predložijo statistične napovedi, tako da bo ta lahko oblikovala ustrezna predvidevanja v zvezi z evropskimi potrebami po delovni sili;
41. poziva Komisijo in države članice, da vzdržujejo stalen dialog z nevladnimi organizacijami za priseljevanje za pridobivanje njihovega mnenja zadevah o priseljevanju in podpiranju njihovih dejavnosti na področju pomoči priseljencem in raziskav;
42. meni, da je nujno, da se oblikuje politike priseljevanja, ki so bolj prilagodljive trgom delovne sile, za zaščito trga delovne sile pred deregulirajočimi posledicami cenene nezakonite delovne sile, da se izogne neravnovesju med delovnim in nedelovnim prebivalstvom, in poziva države članice, da vključijo regionalne in lokalne uprave, regionalne zaposlovalne agencije in socialne partnerje, strokovne organizacije, osnovne prostovoljne organizacije in skupnosti gostiteljice v odločanje v zvezi s številom tujih delavcev, ki jih lahko sprejmejo;
43. poziva države članice, da uvedejo posebno kombinirano dovoljenje za bivanje in delo, ki bi poenostavilo zaposlovanje sezonskih delavcev in delavcev, ki opravljajo časovno omejene delovne naloge;
44. poudarja zlasti potrebo, da EU – v okviru ciljev tisočletja – podvoji svoja prizadevanja v zvezi z bojem proti revščini v državah, iz katerih izvirajo tokovi priseljevanja, tako, da podpre –med drugim – vzpostavitev trdnega sistema izobraževanja, ki bo na voljo vsem, in razvoj lokalnega gospodarstva;
45. spodbuja države članice, da podpišejo, v okviru njihovih nacionalnih politik o priseljevanju, dvostranske sporazume z glavnimi državami izseljevanja za zapolnitev evropske potrebe po delovni sili ali odprejo nove zakonite migracijske kanale, da postane proces preseljevanja bolj organiziran in bolj pregleden ter da se gojijo odnosi s tretjimi državami na podlagi tesnega partnerstva; poleg tega poudarja, da bo sklepanje dvostranskih sporazumov o upravljanju priseljevanja z državami izvora omogočilo vzpostavitev ustreznega partnerstva s temi državami pri skupnih prizadevanjih za boj proti nezakonitem priseljevanju in trgovanju z ljudmi zlasti z vključitvijo bolj občutljivih skupin, kot so ženske in otroci;
46. poziva države članice, da začnejo z razpravo o zgoraj navedeni Zeleni knjigi in da Komisijo redno obveščajo o izvajanju njihove politike priseljevanja;

47. poudarja, da je vključevanje priseljencev ključno, in poziva k obsežnim ukrepom, ki naj zagotovijo vključitev na trg delovne sile ter socialne, gospodarske in politične pravice, ki so enako pomembne za doseg lizbonskih ciljev v zvezi z rastjo in konkurenčnostjo;
48. ponovno opozarja, da so posamezne države članice odgovorne za vključevanje ter da to vključuje pravice in odgovornosti družbe gostiteljice in priseljenca; poziva države članice, da s pomočjo metode usklajevanja uskladijo nacionalno politiko, na podlagi skupnih temeljnih načel, ki jih je pred kratkim sprejel Svet;
49. poudarja, da usklajevanje nacionalne politike ne more nadomestiti evropske politike vključevanja; poziva države članice, da opredelijo najmanjša merila za oblikovanje takšne politike;
50. poudarja pomen spodbujanja učenja jezika družbe gostiteljice in spodbujanja organizacije tečajev državljske vzgoje in izobraževalnih programov, med drugim o enakosti moških in žensk ter krepitvi vključevanja prek dela, preprečevanja nastajanja getov in političnega sodelovanja pri lokalnih volitvah; podpira programe uvajanja, ki vključuje obvezo tako na strani države gostiteljice in (še posebej) prvega vala priseljencev; želi priseljence spodbuditi k spoštovanju temeljnih vrednot EU na osnovi simbolične obveze; države članice spodbuja k temu, da bi priseljence v večji meri vključile v sodelovanje pri njihovi politiki vključevanja s spodbujanjem dialoga med priseljenci in domačini;
51. meni, da mora dejavna politika vključevanja državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo v Uniji, med drugim: določiti jasna pravila, ki urejajo pravni položaj prebivalcev in jim zagotavljajo pravico do dobrih upravnih praks; omogočati zakonito vključevanje na trg delovne sile; zahtevati, da se državljani tretjih držav udeležijo tečajev iz nacionalnega(-ih) jezika(-ov), ki jih organizira država članica gostiteljica; priseljencem dati pravico do izobrazbe in zagotoviti, da se jim priznajo kvalifikacije; zagotoviti dostop do socialnih in zdravstvenih storitev; prizadevati si za omogočanje dostojnih pogojev bivanja v urbanem in drugih okoljih; zagotavljati, da priseljenci sodelujejo v družbenem, kulturnem in političnem življenju;
52. poziva države članice in institucije EU, da spodbujajo sodelovanje nedržavljanov brez volilne pravice, ki zakonito prebivajo v EU, v javnem in političnem življenju, predvsem z zagotavljanjem ustreznih mehanizmov za posvetovanje in zastopanje; poziva države članice k ratifikaciji Evropske konvencije o sodelovanju tujcev v javnem življenju na lokalni ravni;
53. poziva vse države članice EU, da ratificirajo Konvencijo OZN o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin;
54. meni, da je boj proti diskriminaciji, rasizmu in ksenofobiji sestavni del politike vključevanja; poziva države članice, da sprejmejo ukrepe za širjenje kulture pozitivnega sprejema, integracije in vključevanja v družbo med državljani Evrope, s ciljem vzpostavitve medkulturne družbe ter izogibanja vsem političnim in institucionalnim ukrepom, ki spodbujajo načela sprejema in nevračanja in da brez odlašanja prenesejo dve direktivi o tej zadevi v notranji pravni red ter pozdravlja pobudo predsedstva Sveta o ponovnem predlogu okvirnega sklepa v zvezi z bojem proti rasizmu in ksenofobiji; poziva, da se z Evropskim parlamentom ponovno posvetuje o tem okvirnem sklepu po najnovejših razpravah v Svetu;
55. izraža osuplost nad vse večjim številom ubojev zaradi časti, preganjanja in resnih kršitev

pravic priseljenk, ki temeljijo na verskem fanatizmu in okrutnih tradicijah ter Svet in Komisijo poziva, naj se odločneje ukvarjata s temi vprašanji in ogroženim ženskam zagotovita zaščito;

56. poziva države članice, da sklenejo sporazume z državami izvora priseljencev za prenos pridobljenih pravic iz socialne varnosti;
57. meni, da se mednarodna skupnost še ne zaveda potenciala nakazil priseljencev v njihovo državo izvora kot načina za podporo njihovih razvojnih politik, in poziva Komisijo, da predlaga praktične načine za olajševanje prostovoljnih prenosov dela zaslužka priseljencev v njegovo ali njeno državo izvora z najmanjšimi stroški, kakor je predlagano v zgoraj navedeni Zeleni knjigi;
58. poziva Svet, da sprejme proaktivnejši odnos da oblikuje, na podlagi teh predlogov, učinkovito evropsko politiko priseljevanja, ki bo sposobna sprejeti izzive, s katerimi se mora soočiti Unija;
59. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.